

Unes normes per donar més vida a l'Alta Garrotxa

El pla de protecció d'aquest emblemàtic espai natural preveu facilitar-hi algunes activitats

Es busca fer compatibles els seus valors naturals amb uns aprofitaments que siguin sostenibles

El pla podria entrar en vigor a finals d'any o a principis del 2020

S'hi preveu també una àrea perimetral d'influència

Els habitants, propietaris i usuaris de l'espai d'interès natural (EIN) de l'Alta Garrotxa disposen per fi d'un pla de protecció que assenyala les activitats i els usos que s'hi poden realitzar. Ja s'ha aprovat de manera inicial i, després d'un període d'exposició pública, el Departament de Territori i Sostenibilitat li haurà de donar el vistiplau definitiu. Si no hi ha entrebancs, a finals d'aquest any o a principis del vinent ja podria entrar en vigor. Actualment, l'Alta Garrotxa es regeix per unes normes especials del 1996 que es van fer molt restrictives perquè no s'alteressin els valors naturals de la zona, comptant que al cap de poc ja hi hauria la normativa definitiva. La provisionalitat ha durat 23 anys.

El que estarà prohibit

El pla l'han redactat, sota la direcció del biòleg Francesc Diego, tècnics de la Generalitat i del Consorci de l'Alta Garrotxa, l'ens que gestiona –i continuarà gestionant– el territori protegit. En línies generals, es procura fer compatible la protecció dels valors naturals (fauna, flora i geologia) i arquitectònics (s'hi conserven exemples brillants del romànic) amb activitats considerades sostenibles. En aquest sentit, cal tenir en compte que només el 8,5% de l'EIN és de titularitat pública.

S'hi assenyalen una sèrie d'activitats que estaran prohibides en la totalitat de les prop de 33 hectàrees de l'EIN: extracció de recursos geològics; ramaderia intensiva o rutes esportives amb vehicles motoritzats, entre altres. Quant a construccions, no s'hi podran fer estacions de servei (benzineres); càmpings; parcs zoològics i nuclis zoològics amb més de vint animals; abocadors de deixalles i dipòsits de runes; carreteres interurbanes; heliports; línies elèctriques de tensió superior a 30 kW; embassaments, preses o rescloses amb materials artificials; centrals de producció o distribució d'electricitat, i plantes de tractament o subministrament d'aigua.

Protecció superior

A més de les prohibicions esmentades, en una part de l'EIN (la zona anomenada de foment de la dinàmica natural) s'hi aplicarà una normativa més restrictiva. Es tracta d'uns espais dominats preferentment pels boscos i que es concentren entre Beget, el Comanegra i Sant Aniol d'Aguja (al gràfic, de color verd fosc).

Pel que fa als usos econòmics, s'hi permet –per exemple– el pasturatge, sempre que no se n'incrementi la intensitat ni la cabanya ramadera. També, la gestió forestal orientada a generar efectes similars als processos i perturbacions forestals naturals.

Quant a activitats, s'hi preveu el senderisme i el ciclisme i muntar a cavall. D'altra banda, es permetrà la caça i la

pesca continental; la circulació de vehicles de motor, però només a la xarxa viària principal, així com activitats culturals col·lectives (com ara aplecs) i la pernoctació, sempre que no es faci en un vehicle i que la separació entre grups sigui d'un mínim de 500 metres.

Pel que fa a obres en edificis, només es podran fer treballs de conservació dels ja existents, així com ampliacions si són per a habitatge, i segons quines restauracions. Si una finca té més d'un edifici, només un es podrà destinar a allotjament turístic.

Esport i bany

Com a norma general, l'acampada es podrà fer només a les zones habilitades i per un màxim de dues nits, tot i que s'estableixen excepcions. Es podrà continuar practicant el barranquisme i l'escalada, en llocs, temporades i horaris concrets. Per a l'espeleologia caldrà comunicar-ho abans al Consorci. Pel que fa al bany, es permetrà en trams senyalitzats de les rieres de Salarsa, Vall del Bac, Sant Aniol i Oix, així com del riu Borró.

El perímetre

El pla també afecta una franja perimetral externa de l'EIN, de 17,4 hectàrees. En virtut de la nova normativa, els projectes que es vulguin executar en aquestes zones hauran de tenir el vistiplau dels gestors de l'EIN en el cas que es consideri que poden afectar de manera negativa el territori protegit.

Pocs veïns

A l'EIN de l'Alta Garrotxa hi viuen encara no cinc-centes persones, gairebé totes concentrades a Oix, Beget i Sadernes i, en menor mesura, Lliurona. Aquesta xifra contrasta amb la dels visitants. L'any passat, només a la zona de Sant Aniol n'hi van comptar uns 28.000. A banda dels excursionistes, abunden els que hi van per banyar-se a la riera i els practicants de barranquisme i escalada. El ciclisme de muntanya cada cop hi és més present.

Riquesa natural

El 90% de l'Alta Garrotxa és bosc, principalment de roure, pi, faig i alsina, mentre que la superfície que ocupen els prats i els conreus representa tan sols un 2,1% i un 1,5%, respectivament. D'espècies de flora n'hi ha unes 1.500; de fauna vertebrada, 250 (abunden la geneta i la fagina), i d'invertebrada, unes 400. Entre els ocells, destaquen alguns rapinyaires (és la part dels Pirineus Orientals on n'hi ha més), com ara l'aligot vesper, les àguiles calçada i daurada i el voltor.

Ramaderia

Hi ha una seixantena d'explotacions ramaderes, que sumen uns cinc mil caps de bestiar, sobretot boví i oví.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 27-03-2019, Pàgina 24

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/territori/article/11-mediambient/1574450-unes-normes-per-donar-mes-vida-a-l-alta-garrotxa.html>